

Konwencja nr 188 dotycząca pracy w sektorze rybołówstwa

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy,
zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy
i zebrana tam w dniu 30 maja 2007 r. na dziewięćdziesiątej szóstej sesji,
dostrzegając, że globalizacja ma głęboki wpływ na sektor rybołówstwa, oraz
biorąc pod uwagę Deklarację Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą
podstawowych zasad i praw w pracy z 1998 r., oraz

biorąc pod uwagę podstawowe prawa zawarte w następujących międzynarodowych
konwencjach dotyczących pracy: Konwencji Nr 29 dotyczącej pracy przymusowej lub
obowiązkowej z 1930 r., Konwencji Nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw
związkowych z 1948 r., Konwencji Nr 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania
się i rokowań zbiorowych z 1949 r., Konwencji Nr 100 dotyczącej jednakowego
wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r.,
Konwencji Nr 105 dotyczącej zniesienia pracy przymusowej z 1957 r., Konwencji Nr 111
dotyczącej dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r.,
Konwencji Nr 138 dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r.,
Konwencji Nr 182 dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania
najgorszych form pracy dzieci z 1999 r., oraz

uwzględniając odpowiednie dokumenty Międzynarodowej Organizacji Pracy, w
szczególności Konwencję nr 155 i Zalecenie nr 164 dotyczące bezpieczeństwa, zdrowia
pracowników i środowiska pracy z 1981 r. oraz Konwencję nr 161 oraz Zalecenie nr 171
dotyczące służb medycyny pracy z 1985 r.,

uwzględniając ponadto Konwencję nr 102 dotyczącą minimalnych norm
zabezpieczenia społecznego z 1952 r. oraz biorąc pod uwagę, że postanowienia artykułu 77
tej Konwencji nie powinny stanowić przeszkody dla ochrony rybaków, jakiej udzielają im
Członkowie MOP w ramach systemów zabezpieczenia społecznego, oraz

stwierdzając, że Międzynarodowa Organizacja Pracy uznaje rybołówstwo za zawód
niebezpieczny w porównaniu z innymi zawodami, oraz

uwzględniając również artykuł 1, ustęp 3 Konwencji nr 185 dotyczącej dokumentów
tożsamości marynarzy (zrewidowanej) z 2003 r., oraz

pamiętając o kluczowym celu Organizacji, jakim jest promowanie godnych warunków
pracy, oraz

zdając sobie sprawę z potrzeby ochrony i promocji praw rybaków w tym względzie,
oraz

przywołując Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, 1982 r., oraz

uwzględniając potrzebę rewizji następujących konwencji międzynarodowych przyjętych przez Międzynarodową Konferencję Pracy, dotyczących konkretnie sektora rybołówstwa, tj. Konwencji nr 112 dotyczącej najniższego wieku dopuszczania do pracy w rybołówstwie z 1959 r., Konwencji nr 113 dotyczącej badania lekarskiego rybaków z 1959 r., Konwencji nr 114 dotyczącej umowy o pracę rybaków z 1959 r. oraz Konwencji nr 126 dotyczącej pomieszczeń załogi na statkach rybackich z 1966 r., w celu uaktualnienia ich i objęcia nimi jak największej liczby rybaków na świecie, szczególnie tych pracujących na mniejszych statkach, oraz

biorąc pod uwagę, iż celem niniejszej Konwencji jest zapewnienie rybakom godziwych warunków pracy na statkach rybackich w odniesieniu do minimalnych wymogów pracy na statku, warunków służby, zakwaterowania i wyżywienia, bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia, opieki medycznej i ubezpieczeń społecznych, oraz

podjąwszy decyzję o przyjęciu pewnych propozycji dotyczących pracy w sektorze rybołówstwa, co stanowi 4. punkt porządku dziennego sesji oraz ustaliwszy, że propozycje te przyjmą formę konwencji międzynarodowej,

przyjmuje dnia 14 czerwca roku 2007 następującą Konwencję, która otrzyma nazwę Konwencji o pracy w rybołówstwie z 2007 r.

CZĘŚĆ I. DEFINICJE I ZAKRES

DEFINICJE

Artykuł 1

Dla celów niniejszej Konwencji:

- a) **połowry komercyjne** oznaczają wszelką działalność połowową, łącznie z połowem w rzekach, jeziorach lub kanałach, z wyłączeniem połowów nietowarowych i rekreacyjnych;
- b) **właściwa władza** oznacza ministra, departament rządowy lub inną władzę wydającą i wprowadzającą w życie regulacje, nakazy i inne instrukcje mające moc prawną, związane z tematyką danego przepisu prawnego,
- c) **konsultacje** oznaczają konsultacje odpowiednich władz z reprezentatywnymi organizacjami zainteresowanych pracodawców i pracowników, w szczególności z

reprezentatywnymi organizacjami właścicieli statków rybackich i rybaków, gdy takowe istnieją,

d) **właściciel statku rybackiego** oznacza właściciela statku lub jakąkolwiek inną organizację lub osobę, taką jak zarządzający statkiem, agent lub czarterujący nieobsadzony załogą statek, która przejęła od właściciela odpowiedzialność za eksploatację statku i która zobowiązała się tym samym do przejęcia wszystkich obowiązków oraz odpowiedzialności nałożonych na właściciela statku, wynikających z Konwencji, bez względu na to, czy niektóre z obowiązków pełni w imieniu właściciela statku jakąkolwiek inna organizacja lub osoba,

e) **rybak** oznacza każdą osobę zatrudnioną lub zaangażowaną w jakimkolwiek charakterze lub wykonującą swój zawód na pokładzie statku rybackiego, łącznie z osobami pracującymi na statku, które są opłacane na zasadzie udziału w połowach, z wyłączeniem pilotów, żołnierzy marynarki wojennej, innych osób zatrudnionych w stałych służbach państwowych, osób pracujących na statku rybackim jedynie w ciągu dnia oraz obserwatorów rybołówstwa,

f) **umowa zatrudnienia rybaka** oznacza umowę o pracę, artykuły umowy o pracę na statku, inną tego typu umowę lub każdą inną umowę regulującą warunki życia i pracy rybaka na statku,

g) **statek rybacki** lub **statek** oznacza każdy statek lub łódź dowolnego typu, bez względu na formę własności, wykorzystywany lub przeznaczony dla potrzeb rybołówstwa komercyjnego,

h) **tonaż brutto** oznacza tonaż obliczony zgodnie z przepisami dotyczącymi pomiaru tonażu zawartymi w Załączniku I do Międzynarodowej konwencji w sprawie pomierzania statków z 1969 r. lub w jakimkolwiek dokumencie zmieniającym ją lub zastępującym,

i) **długość (L)** jest przyjmowana jako 96% całkowitej długości kadłuba, mierzonej w płaszczyźnie wodnicy na wysokości równej 85% najmniejszej wysokości bocznej, mierzonej od górnej krawędzi stępki lub odległość mierzona w płaszczyźnie wodnicy od przedniej krawędzi dziobnicy do osi trzonu sterowego, jeżeli długość ta jest większa. Na statkach z przegłębieniem konstrukcyjnym długość tę mierzy się w płaszczyźnie równoległej do wodnicy konstrukcyjnej,

j) **długość całkowita (LOA)** to odległość pomiędzy najbardziej wysuniętym punktem dziobu a najbardziej wysuniętym punktem rufy, mierzona w linii prostej równoległej do płaszczyzny wodnicy,

k) **służby rekrutacji i pośrednictwa pracy** oznaczają jakąkolwiek osobę, firmę, instytucję, agencję lub inną organizację sektora publicznego lub prywatnego, która zajmuje się rekrutacją rybaków w imieniu właścicieli statków rybackich lub pośrednictwem między rybakami a właścicielami statków,

l) *szypier* oznacza rybaka sprawującego dowództwo na statku rybackim.

ZAKRES

Artykuł 2

1. Niniejsza Konwencja stosuje się do wszystkich rybaków i wszystkich statków rybackich biorących udział w połowach komercyjnych, chyba że niniejsza Konwencja stanowi inaczej.

2. W przypadku, gdy trudno jest ustalić, czy dany statek bierze udział w połowach komercyjnych, zostanie to ustalone przez właściwą władzę w trybie konsultacji.

3. Po odbyciu konsultacji, każdy z Członków MOP ma prawo, w całości lub w części, rozszerzyć ochronę przewidzianą w niniejszej Konwencji dla rybaków pracujących na statkach długości 24 m i większej, na rybaków pracujących na mniejszych statkach.

Artykuł 3

1. Jeżeli stosowanie niniejszej Konwencji rodzić będzie szczególne problemy o charakterze materialnym w odniesieniu do poszczególnych warunków służby rybaków lub działalności statków rybackich, Członkowie MOP mogą po odbyciu konsultacji wyłączyć następujące kategorie statków/rybaków ze spełniania wymogów Konwencji lub jej niektórych postanowień:

- a) statki rybackie zajmujące się działalnością połowową na rzekach, w jeziorach lub kanałach,
- b) niektóre kategorie rybaków lub statków rybackich.

2. W przypadku wyłączeń na podstawie powyższego paragrafu, jeżeli jest to stosowne, właściwa władza podejmuje działania mające na celu stopniowe rozszerzanie wymagań niniejszej Konwencji na wyżej wymienione kategorie rybaków i statków rybackich.

3. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję ma obowiązek:

a) w swoim pierwszym sprawozdaniu dotyczącym stosowania Konwencji, przedłożonym zgodnie z artykułem 22 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy:

i) wyszczególnić wszystkie kategorie rybaków lub statków rybackich podlegających wyłączeniu zgodnie z ustępem 1,

ii) podać powody dokonania wyłączeń, przedstawiając stanowisko reprezentatywnych organizacji zainteresowanych pracodawców i pracowników, w szczególności reprezentatywnych organizacji właścicieli statków rybackich i rybaków, gdy takowe istnieją, oraz

iii) opisać wszelkie działania podjęte w celu zapewnienia takiego samego poziomu ochrony wyłączonym kategoriom rybaków/statków, oraz

b) opisywać wszelkie działania podjęte zgodnie z ustępem 2 w kolejnych sprawozdaniach dotyczących stosowania Konwencji.

Artykuł 4

1. Jeżeli Członek nie jest w stanie wdrożyć jednocześnie wszystkich środków przewidzianych w niniejszej Konwencji z powodu problemów natury materialnej wynikających z niewystarczająco rozwiniętej infrastruktury lub instytucji, może, zgodnie z planem opracowanym w drodze konsultacji, stopniowo wdrażać wszystkie lub niektóre z następujących postanowień:

- a) artykuł 10, ustęp 1,
- b) artykuł 10, ustęp 3, w części dotyczącej statków pozostających na morzu przez dłużej niż 3 dni,
- c) artykuł 15,
- d) artykuł 20,
- e) artykuł 33, oraz
- f) artykuł 38.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do statków rybackich, które:

- a) mają długość 24 m lub większą, lub
- b) pozostają na morzu dłużej niż 7 dni, lub
- c) zwykle pływają w odległości przekraczającej 200 mil morskich od brzegu państwa bandery statku lub poza obrębem jego szelfu kontynentalnego, w zależności od tego, która z odległości od linii brzegowej jest większa, lub
- d) podlegają kontroli państwa portu, zgodnie z artykułem 43 niniejszej Konwencji, z wyłączeniem sytuacji, gdy kontrola państwa, w którym znajduje się port, wymuszona zostaje działaniem siły wyższej,

ani do rybaków pracujących na wyżej wymienionych statkach.

3. Każdy Członek, który skorzysta z możliwości wymienionych w ustępie 1:

- a) w swoim pierwszym raporcie dotyczącym stosowania Konwencji, przekazanym zgodnie z artykułem 22 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy:
 - i) wymieni postanowienia Konwencji, które zamierza wprowadzać stopniowo,
 - ii) poda powody i przedstawi stanowisko reprezentatywnych organizacji zainteresowanych pracodawców i pracowników, w szczególności reprezentatywnych organizacji właścicieli statków rybackich i rybaków, gdy takowe istnieją, oraz
 - iii) przedstawi plan stopniowego wdrażania, oraz

b) opíše wszelkie środki podjęte w celu wdrożenia wszystkich postanowień Konwencji w kolejnych sprawozdaniach dotyczących jej stosowania.

Artykuł 5

1. Dla potrzeb niniejszej Konwencji, właściwa władza może w drodze konsultacji zdecydować o stosowaniu jako podstawy pomierzenia długości całkowitej (LOA) a nie długości (L) statku, zgodnie z równoważnością miar zawartą w załączniku I. Ponadto dla potrzeb ustępów wymienionych w załączniku III do niniejszej Konwencji, właściwa władza może w drodze konsultacji zdecydować o stosowaniu tonażu brutto, a nie długości (L) lub długości całkowitej (LOA) statku jako podstawy pomierzenia, zgodnie z równoważnością miar zawartą w załączniku III.

2. W sprawozdaniach składanych zgodnie z artykułem 22 Konstytucji Członkowie mają obowiązek podać powody decyzji podjętej zgodnie z niniejszym artykułem, wynikających z konsultacji wraz z komentarzami będącymi efektem konsultacji.

CZEŚĆ II. ZASADY OGÓLNE

WDROŻENIE

Artykuł 6

1. Każdy Członek ma obowiązek wdrożenia i egzekwowania ustaw, rozporządzeń i innych środków przyjętych w odniesieniu do rybaków i statków rybackich jemu podlegających, w celu spełnienia obowiązków wynikających z niniejszej Konwencji. Inne środki mogą obejmować układy zbiorowe, orzeczenia sądów, orzeczenia arbitrażowe lub inne środki zgodne z krajowym ustawodawstwem i praktyką.

2. Niniejsza Konwencji nie ma żadnego wpływu na przepisy prawa, orzeczenia, zwyczaje czy umowy pomiędzy właścicielami statków a rybakami, które zapewniają warunki korzystniejsze niż te zawarte w Konwencji.

WŁAŚCIWA WŁADZA I KOORDYNACJA

Artykuł 7

Każdy Członek:

a) wyznaczy właściwą władzę, oraz

b) stworzy mechanizmy koordynacji pomiędzy odpowiednimi władzami sektora rybołówstwa na szczeblu krajowym i lokalnym oraz określi ich funkcje i obowiązki, biorąc pod uwagę ich komplementarność oraz krajowe warunki i praktykę.

OBOWIĄZKI WŁAŚCICIELI STATKÓW RYBACKICH, SZYPRÓW I RYBAKÓW

Artykuł 8

1. Właściciel statku rybackiego ponosi całkowitą odpowiedzialność za zapewnienie szyprowi środków i zaplecza niezbędnych w celu spełnienia obowiązków wynikających z niniejszej Konwencji.
2. Szyper ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo rybaków na pokładzie i bezpieczną eksploatację statku, co obejmuje między innymi, ale nie wyłącznie, następujące obszary :
 - a) sprawowanie nadzoru pozwalającego na uzyskanie pewności, że na ile to możliwe rybacy pracują w najlepszych warunkach bezpieczeństwa i zdrowia,
 - b) zarządzanie pracą rybaków z poszanowaniem zasad BHP, łącznie z zapobieganiem zmęczeniu,
 - c) organizację szkoleń z zakresu BHP na pokładzie statku, oraz
 - d) zapewnianie zgodności z normami bezpieczeństwa nawigacji, pełnienia wacht i dobrej praktyki morskiej.
3. Właściciel statku rybackiego nie może zabronić szyprowi podjęcia jakiegokolwiek decyzji, która w jego profesjonalnej ocenie niezbędna jest do ochrony, bezpiecznej nawigacji i eksploatacji statku czy też bezpieczeństwa rybaków na nim pracujących.
4. Rybacy mają obowiązek stosowania się do zgodnych z prawem poleceń szypra oraz odpowiednich zasad BHP.

CZEŚĆ III. MINIMALNE WYMAGANIA PRACY NA STATKACH RYBACKICH

WIEK MINIMALNY

Artykuł 9

1. Minimalny wiek zatrudnienia na statku rybackim wynosi 16 lat. Właściwa władza może obniżyć ten wiek do lat 15 dla osób nie podlegających obowiązkowi szkolnemu, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, oraz dla osób odbywających szkolenie zawodowe w zakresie rybołówstwa.
2. Zgodnie z ustawodawstwem i praktyką krajową, właściwa władza może zezwolić osobom w wieku 15 lat na wykonywanie lekkich prac w okresie wakacji i ferii szkolnych. W takich przypadkach określi ona w drodze konsultacji dozwolone rodzaje prac, warunki w jakich prace te mają być wykonywane oraz wymagany czas odpoczynku.

3. Minimalny wiek dla wykonywania prac, których charakter lub warunki wykonywania mogłyby niekorzystnie wpłynąć na zdrowie, bezpieczeństwo czy morale młodocianych, nie powinien być niższy niż 18 lat.

4. Rodzaje prac, do których ma zastosowanie ustęp 3 niniejszego artykułu, ustalane są w ramach ustawodawstwa krajowego lub przez właściwą władzę w drodze konsultacji, przy uwzględnieniu ryzyka, jakie niosą one ze sobą oraz stosownych standardów międzynarodowych.

5. Wykonywanie prac, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, może być dozwolone od 16 roku życia na podstawie ustawodawstwa krajowego lub w drodze decyzji właściwej władzy po konsultacjach, pod warunkiem że zdrowie, bezpieczeństwo i morale młodocianych będzie w pełni chronione i otrzymają oni szczegółowe instrukcje lub szkolenie zawodowe oraz przejdą podstawowe szkolenie na temat bezpieczeństwa przed wyjściem w morze.

6. Zatrudnianie rybaków poniżej 18 roku życia do pracy nocnej jest zabronione. Dla potrzeb niniejszego artykułu, „noc” definiowana jest zgodnie z ustawodawstwem i praktyką krajową. Obejmuje ona okres co najmniej 9 godzin, rozpoczynający się nie później niż o północy i kończący się nie wcześniej niż o godz. 5:00. Właściwa władza może wprowadzić odstępstwa od ścisłego zakazu pracy nocnej młodocianych, jeżeli:

a) szkolenie rybaków zgodnie z ustalonym programem i harmonogramem uległoby zakłóceniu, lub

b) specyficzny charakter pracy lub zatwierdzony program szkolenia przewiduje, że rybacy objęci wyłączeniem wykonują pracę nocną, a władze w drodze konsultacji ustalą, iż nie będzie to miało negatywnego wpływu na ich zdrowie lub samopoczucie.

7. Niniejszy artykuł w niczym nie zmienia obowiązków ciążących na Członkach, wynikających z ratyfikacji jakiegokolwiek innej międzynarodowej konwencji pracy.

BADANIA LEKARSKIE

Artykuł 10

1. Żaden rybak nie może wykonywać pracy na statku bez ważnego zaświadczenia lekarskiego o zdolności do wykonywania swoich obowiązków.

2. Właściwa władza może po konsultacjach ustanowić odstępstwa od stosowania ust. 1 niniejszego artykułu, uwzględniając kwestie bezpieczeństwa i zdrowia rybaków, wielkość statku, dostępność pomocy medycznej i sposobów ewakuacji, długość rejsu oraz obszar i rodzaj połowów.

3. Odstępstwa, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, nie stosują się do rybaków pracujących na statkach o długości co najmniej 24 m, pozostających zazwyczaj na morzu przez dłużej niż 3 dni. W wyjątkowych przypadkach właściwa władza może zezwolić rybakowi na pracę na takim statku przez pewien ustalony okres, do czasu uzyskania zaświadczenia lekarskiego, pod warunkiem że rybak posiada poprzednie, zaświadczenie, które niedawno wygasło.

Artykuł 11

Każdy z Członków ma obowiązek wdrożenia ustaw, rozporządzeń i innych środków dotyczących:

- a) charakteru badań lekarskich,
- b) formy i treści zaświadczeń lekarskich,
- c) wydawania zaświadczeń lekarskich przez dyplomowanych lekarzy, a w przypadku zaświadczeń dotyczących wzroku przez osoby uznane przez właściwą władzę za odpowiednio wykwalifikowane do wydawania tego typu zaświadczeń. Przy wydawaniu profesjonalnych opinii osoby te cieszyć się mają pełną niezależnością,
- d) częstotliwości przeprowadzania badań lekarskich i okresu ważności zaświadczeń,
- e) prawa do poddania się powtórnemu badaniu lekarskiemu w przypadku, gdy danemu rybakowi odmówiono wydania zaświadczenia lub nałożono na niego ograniczenia zakresu wykonywanej pracy, oraz
- f) innych istotnych wymagań.

Artykuł 12

W uzupełnieniu do wymagań wymienionych w art. 10 i 11, na statkach o długości co najmniej 24 m lub pozostających zazwyczaj na morzu przez dłużej niż 3 dni:

1. Zaświadczenie lekarskie rybaka powinno zawierać co najmniej następujące informacje:
 - a) stan wzroku i słuchu danego rybaka oceniany jest jako odpowiedni do wykonywania przez niego obowiązków na statku, oraz
 - b) rybak nie cierpi na żadne schorzenie, które miałyby się pogłębić w wyniku służby na morzu, sprawić, iż stałby się on niezdolny do tego typu służby lub też narazić na szwank bezpieczeństwo czy zdrowie innych osób na statku,
2. Zaświadczenie lekarskie ważne jest przez okres co najwyżej dwóch lat, chyba że rybak jest osobą niepełnoletnią – wtedy zaświadczenie wydaje się na okres najwyżej jednego roku.

3. Jeżeli okres ważności zaświadczenia upłynie podczas pobytu rybaka na morzu, zachowuje ono ważność do końca rejsu.

CZEŚĆ IV. WARUNKI SŁUŻBY

OBSADA I GODZINY ODPOCZYNKU

Artykuł 13

Każdy z Członków ma obowiązek przyjęcia ustaw, rozporządzeń i innych środków, które nakładają na właścicieli statków rybackich pływających pod banderami państw Członków następujące wymagania:

- a) liczebność załóg statków jest dostateczna i zapewnia bezpieczną nawigację i eksploatację statku dowodzonego przez wykwalifikowanego szypa, oraz
- b) rybacy mają zapewniony regularny odpoczynek, wystarczająco długi, żeby zagwarantować ich bezpieczeństwo i zdrowie.

Artykuł 14

1. Oprócz wymogów przedstawionych w art. 13, właściwa władza ustala:

- a) dla statków o długości 24 m i więcej – minimalną liczbę członków załogi umożliwiającą bezpieczną nawigację, określając wymaganą liczbę i kwalifikacje rybaków;
- b) minimalną liczbę godzin odpoczynku rybaków w przypadku statków pozostających na morzu ponad trzy dni, bez względu na ich wielkość, po konsultacji i w celu ograniczenia zmęczenia. Minimalna liczba godzin odpoczynku wynosić będzie nie mniej niż:
 - i) dziesięć godzin w ciągu doby oraz
 - ii) 77 godzin w ciągu tygodnia.

2. Właściwa władza może zezwolić, z określonych i ograniczonych powodów, na zastosowanie tymczasowych wyjątków od limitów określonych w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu. W takich okolicznościach rybacy jednak jak najszybciej skorzystają z dodatkowych okresów odpoczynku.

3. Właściwa władza może, po konsultacjach, określić wymogi alternatywne wobec wymogów przedstawionych w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Takie alternatywne wymogi muszą być jednak równoważne i nie mogą zagrażać zdrowiu i bezpieczeństwu rybaków.

4. Żaden przepis niniejszego artykułu nie będzie uznany za naruszenie prawa szypa statku do wymagania od rybaków, by pracowali w dowolnych godzinach, aby zapewnić bezpośrednio bezpieczeństwo statku, osób na pokładzie lub połowu, lub też w celu udzielania pomocy innym łodziom, statkom lub osobom znajdującym się w stanie zagrożenia na morzu. Zgodnie

z powyższym szyper może zawiesić harmonogram godzin odpoczynku i zażądać od rybaków wykonania niezbędnych prac w dowolnych godzinach do momentu przywrócenia normalnej sytuacji. Możliwie jak najszybciej po przywróceniu normalnej sytuacji szyper zapewnia właściwy okres odpoczynku rybakom, którzy wykonywali pracę w czasie przewidzianym na swój odpoczynek.

LISTA ZAŁOGI

Artykuł 15

Każdy statek rybacki posiada listę załogi, której egzemplarz należy przedłożyć właściwym osobom na lądzie do zatwierdzenia przed wypłynięciem statku lub przekazać na ląd niezwłocznie po odpłynięciu statku. Właściwa władza określa komu i kiedy, a także dla jakiego celu lub celów należy takie informacje przedstawić.

UMOWA RYBAKA O PRACĘ

Artykuł 16

Każdy z Członków przyjmie ustawy, rozporządzenia i inne środki:

- a) wymagające, żeby rybacy zatrudnieni na statkach pływających pod jego banderą objęci byli ochroną w postaci umowy o pracę zawartej w formie dla nich zrozumiałej oraz zgodnej z postanowieniami niniejszej Konwencji;
- b) dokładnie określające minimum informacji, które mają być zawarte w umowach rybaków o pracę zgodnie z postanowieniami zawartymi w Załączniku II.

Artykuł 17

Każdy z Członków przyjmie ustawy, rozporządzenia i inne środki dotyczące:

- a) procedur, które zapewniają rybakom możliwość korekty warunków swojej umowy o pracę przed jej podpisaniem i zasięgania porad na ten temat;
- b) w stosownych przypadkach prowadzenie rejestru pracy rybaka w ramach takiej umowy;
- c) środków rozstrzygnięcia sporów związanych z umową rybaka o pracę.

Artykuł 18

Umowa rybaka o pracę, której kopię otrzymuje rybak, jest przechowywana na pokładzie statku i jest dostępna dla rybaka oraz, zgodnie z prawem krajowym i praktyką, dla innych zainteresowanych stron na ich wniosek.

Artykuł 19

Artykuły od 16 do 18 oraz Załącznik II nie mają zastosowania do właściciela statku rybackiego, który samodzielnie eksploatuje statek.

Artykuł 20

Właściciel statku rybackiego ma obowiązek zapewnić, by każdy rybak posiadał pisemną umowę o pracę podpisaną zarówno przez rybaka, jak i przez właściciela statku rybackiego lub upoważnionego przedstawiciela właściciela statku rybackiego (zaś w przypadkach, kiedy rybacy nie są zatrudniani przez właściciela statku rybackiego, właściciel statku rybackiego ma obowiązek posiadać dowód zawarcia umowy lub podobnego porozumienia), zapewniającą godziwe warunki pracy i życia na statku, zgodnie z wymogami niniejszej Konwencji.

REPATRIACJA

Artykuł 21

1. Członkowie zagwarantują, że rybacy na statku rybackim pływającym pod ich banderą i wpływającym do zagranicznego portu mają prawo do repatriacji w przypadku wygaśnięcia umowy o pracę lub wypowiedzenia jej z uzasadnionych powodów przez rybaka lub przez właściciela statku, lub też w przypadku, gdy rybak nie jest w stanie dalej wypełniać swoich obowiązków wymaganych na mocy umowy o pracę, lub też nie można od niego oczekiwać, że będzie je wypełniał w określonych okolicznościach. Ma to również zastosowanie do rybaków z takiego statku, którzy są z tego samego powodu przenoszeni ze statku do portu zagranicznego.
2. Koszt repatriacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu ponosi właściciel statku, chyba że ustalono, zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i innymi środkami krajowymi, że rybak popełnił poważne naruszenie obowiązków wynikających z umowy o pracę.
3. Członkowie określą w drodze ustaw, rozporządzeń i innych środków okoliczności, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, upoważniające rybaka do repatriacji, maksymalną długość okresów służby na pokładzie, po których rybak ma prawo do repatriacji oraz miejsca, do których rybak może być repatriowany.
4. Jeśli właściciel statku rybackiego nie zapewni repatriacji, o której mowa w niniejszym artykule, Członek, pod którego banderą pływa statek ma obowiązek zorganizować repatriację danego rybaka i ma prawo do odzyskania poniesionych z tego tytułu kosztów od właściciela statku rybackiego.

5. Ustawodawstwo krajowe nie narusza prawa właściciela statku rybackiego do odzyskania kosztów repatriacji w ramach porozumień kontraktowych ze stroną trzecią.

REKRUTACJA I POŚREDNICTWO PRACY

Artykuł 22

Rekrutacja i pośrednictwo pracy rybaków

1. Każdy Członek posiadający służby publiczne zajmujące się rekrutacją i pośrednictwem pracy rybaków ma obowiązek zapewnić, by służby te stanowiły część składową publicznych służb zatrudnienia dla wszystkich pracowników i pracodawców lub były z nimi skoordynowane.

2. Prywatne służby prowadzące rekrutację i pośrednictwo pracy rybaków, które działają na terytorium Członka, mają obowiązek przestrzegania standardowego systemu licencjonowania lub certyfikacji lub innej formy uregulowania prawnego, która zostanie ustalona, utrzymana lub zmodyfikowana dopiero po przeprowadzeniu konsultacji.

3. Każdy Członek w ramach ustaw, rozporządzeń i innych środków:

a) zabrania służbom zajmującym się rekrutacją i pośrednictwem pracy stosowania środków, mechanizmów lub list mających na celu uniemożliwienie rybakom podjęcia pracy lub zniechęcanie ich do tego;

b) wymaga, by rybak nie ponosił, pośrednio ani bezpośrednio, w całości ani w części, kosztów ani innych opłat z tytułu rekrutacji lub pośrednictwa pracy;

c) określa warunki, na jakich licencja, certyfikat lub podobna autoryzacja prywatnych służb zajmujących się rekrutacją lub zatrudnieniem mogą być zawieszane lub wycofane w przypadku naruszenia stosownych ustaw lub przepisów, a także określa warunki, na jakich mogą działać prywatne służby zajmujące się rekrutacją i zatrudnieniem.

Prywatne biura pośrednictwa pracy

4. Członek, który ratyfikował Konwencję nr 181 dotyczącą prywatnych biur pośrednictwa pracy z 1997 r. może delegować pewne obowiązki wynikające z niniejszej Konwencji do prywatnych biur pośrednictwa pracy świadczących usługi, o których mowa w artykule 1 ustęp 1 litera b) Konwencji nr 181. Obowiązki każdego takiego prywatnego biura pośrednictwa pracy oraz właściciela statku rybackiego, który pełni rolę „pracodawcy użytkownika” dla potrzeb tej konwencji, należy określić i delegować w sposób przewidziany w artykule 12 Konwencji nr 181. Taki Członek przyjmuje ustawy, rozporządzenia i inne środki mające na celu zapewnienie, że żadne delegowanie odpowiednich obowiązków do prywatnych biur

pośrednictwa pracy świadczących usługi oraz „pracodawcy użytkownika” na mocy niniejszej Konwencji nie uniemożliwi rybakowi domagania się prawa zastawu na statku rybackim.

5. Z zastrzeżeniem przepisów ustępu 4 właściciel statku ponosi odpowiedzialność w przypadku, gdy prywatne biuro pośrednictwa pracy nie dopełni swoich obowiązków wobec rybaka, w stosunku do którego, w kontekście Konwencji nr 181 dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy z 1997 r., właściciel statku pełni rolę „pracodawcy użytkownika”.

6. W żadnym razie niniejsza Konwencja nie nakłada na Członka obowiązku umożliwienia działania w jego sektorze rybołówstwa prywatnym biurom pośrednictwa pracy, o których mowa w ustępie 4 niniejszego artykułu.

WYNAGRODZENIE RYBAKÓW

Artykuł 23

Każdy z Członków przyjmuje po konsultacjach ustawy, rozporządzenia i inne środki gwarantujące, że rybacy, którzy otrzymują pensję, mieli zapewnioną wypłatę wynagrodzenia co miesiąc lub w innych regularnych odstępach czasu.

Artykuł 24

Każdy Członek wymaga, żeby wszyscy rybacy pracujący na statkach rybackich mieli możliwość bezpłatnego przesyłania całości lub części otrzymanych wynagrodzeń, w tym zaliczek, rodzinom.

CZĘŚĆ V ZAKWATEROWANIE I WYŻYWIENIE

Artykuł 25

Każdy z Członków przyjmuje w odniesieniu do statków rybackich pływających pod jego banderą ustawy, rozporządzenia i inne środki dotyczące zakwaterowania, wyżywienia i wody pitnej na statku.

Artykuł 26

Każdy z Członków przyjmuje ustawy, rozporządzenia i inne środki wymagające, żeby pomieszczenia załogi na statku rybackim pływającym pod jego banderą miały właściwe wymiary i jakość oraz były odpowiednio wyposażone na potrzeby obsługi statku i czasu pobytu rybaków na jego pokładzie. Środki takie dotyczą zwłaszcza następujących kwestii:

a) zatwierdzania planów budowy lub modyfikacji statków rybackich pod kątem zakwaterowania załogi;

- b) zachowania odpowiednich warunków higieny, ogólnego bezpieczeństwa, zdrowia i wygody w pomieszczeniach załogi i kambuzie;
- c) wentylacji, ogrzewania, chłodzenia i oświetlenia;
- d) unikania nadmiernego hałasu i wibracji;
- e) lokalizacji, wymiarów, materiałów konstrukcyjnych, urządzenia i wyposażenia sypialni, stołówek i innych pomieszczeń załogi;
- f) urządzeń sanitarnych, w tym toalet i umywalni oraz wystarczającej ilości gorącej i zimnej wody;
- g) procedur reagowania na skargi dotyczące zakwaterowania, które nie spełnia wymogów niniejszej Konwencji.

Artykuł 27

Każdy Członek przyjmuje przepisy, uregulowania prawne i inne środki wymagające, żeby:

- a) żywność przewożona i podawana na statku miała odpowiednią wartość odżywczą i jakość oraz podawana była w odpowiedniej ilości;
- b) woda pitna była odpowiedniej jakości oraz podawana w odpowiedniej ilości;
- c) rybak miał zapewnioną bezpłatnie żywność i wodę przez właściciela statku. Jednakże na mocy krajowych przepisów i uregulowań prawnych koszt można wliczyć do kosztów operacyjnych, jeżeli tak stanowi układ zbiorowy lub umowa rybaka o pracę.

Artykuł 28

1. Ustawy, rozporządzenia i inne środki, które Członek ma przyjąć na mocy art. 25-27 skutkują wejściem w życie załącznika III dotyczącego zakwaterowania na statku rybackim. Załącznik III może zostać zmieniony w sposób przewidziany w art. 45.

2. Członek, który nie ma możliwości przyjęcia przepisów załącznika III może, po konsultacji, przyjąć w swoich ustawach, rozporządzeniach i innych środkach przepisy zasadniczo równoważne z postanowieniami załącznika III, z wyjątkiem przepisów dotyczących art. 27.

CZĘŚĆ VI OPIEKA MEDYCZNA, OCHRONA ZDROWIA I ZABEZPIECZENIE

SPOŁECZNE

OPIEKA MEDYCZNA

Artykuł 29

Każdy Członek przyjmuje ustawy, rozporządzenia i inne środki wymagające, żeby:

- a) statki rybackie miały na pokładzie odpowiednie wyposażenie medyczne i środki lecznicze na potrzeby danego statku, z uwzględnieniem liczby rybaków na pokładzie, obszaru działania i długości rejsu;
- b) statki rybackie miały na pokładzie co najmniej jednego rybaka, który ma kwalifikacje lub został przeszkolony do udzielania pierwszej pomocy i innych form pomocy medycznej oraz który ma wiedzę konieczną do wykorzystania wyposażenia medycznego i środków leczniczych na danym statku, z uwzględnieniem liczby rybaków na pokładzie, obszaru działania i długości rejsu;
- c) wyposażenie medyczne i środki lecznicze znajdujące się na pokładzie opatrzone były instrukcjami lub innymi informacjami w języku i formie zrozumiałej dla rybaka lub rybaków, o których mowa w lit. b);
- d) statki rybackie wyposażone były w urządzenia do komunikacji radiowej i satelitarnej z osobami lub służbami na lądzie, które mogą służyć pomocą medyczną, biorąc pod uwagę obszar działania i długość rejsu;
- e) rybacy mieli prawo do opieki medycznej na lądzie oraz do szybkiego transportu na ląd w celu leczenia w przypadku poważnych obrażeń lub choroby.

Artykuł 30

W przypadku statków rybackich o długości 24 m i większej, uwzględniając liczbę rybaków na pokładzie, obszar działania i długość rejsu, każdy Członek przyjmuje ustawy, rozporządzenia i inne środki wymagające, żeby:

- a) właściwa władza określała wyposażenie medyczne i środki lecznicze, które mają znajdować się na pokładzie;
- b) wyposażenie medyczne i środki lecznicze znajdujące się na pokładzie były odpowiednio przechowywane i sprawdzane przez odpowiedzialne osoby wyznaczone lub zatwierdzone przez właściwą władzę w regularnych odstępach czasu określonych przez właściwą władzę ;
- c) statki miały na pokładzie poradnik medyczny przyjęty lub zatwierdzony przez właściwą władzę, lub najnowsze wydanie „International Medical Guide for Ships” (Międzynarodowego Przewodnika Medycznego dla Statków);
- d) statki miały dostęp do ustalonego z góry radiowego lub satelitarnego systemu poradnictwa medycznego dla statków przebywających na morzu, obejmującego poradnictwo specjalistyczne, dostępnego przez całą dobę;
- e) statki posiadały na pokładzie listę stacji radiowych lub satelitarnych umożliwiających korzystanie z porad medycznych;

f) opieka medyczna świadczona w trakcie pobytu rybaka na pokładzie lub w zagranicznym porcie była bezpłatna, w zakresie zgodnym z krajowym prawem oraz praktyką Członka.

BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY ORAZ ZAPOBIEGANIE WYPADKOM

Artykuł 31

Każdy z Członków przyjmuje ustawy, rozporządzenia i inne środki dotyczące:

- a) zapobiegania wypadkom przy pracy, chorobom zawodowym i zagrożeniom związanym z pracą na statkach rybackich, w tym oceny ryzyka, zarządzania ryzykiem i szkoleń dla rybaków na statku;
- b) szkoleń rybaków w zakresie obsługi narzędzi połowowych, z których korzystają, oraz wiedzy na temat czynności połowowych, które będą wykonywali;
- c) obowiązków uwzględniania bezpieczeństwa i zdrowia rybaków poniżej 18 roku życia przez właścicieli statków, rybaków i inne właściwe osoby;
- d) zgłaszania wypadków mających miejsce na statkach rybackich pływających pod ich banderą i badania ich;
- e) tworzenia wspólnych komisji do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, lub, po konsultacjach, innych odpowiednich organów.

Artykuł 32

1. Wymagania niniejszego artykułu mają zastosowanie do statków rybackich o długości 24 m i większej pozostających zazwyczaj na morzu dłużej niż trzy dni oraz, po konsultacjach, do innych statków, uwzględniając liczbę rybaków na pokładzie, obszar działania i długość rejsu.

2. Właściwa władza:

- a) wprowadza po konsultacji wymóg, by właściciel statku ustanowił, zgodnie z krajowymi ustawami, rozporządzeniami, układami zbiorowymi oraz praktyką, procedury obowiązujące na statku, mające na celu zapobieganie wypadkom przy pracy, obrażeniom i chorobom, biorąc pod uwagę szczególne zagrożenia i rodzaje ryzyka wynikające z pracy na danym statku rybackim;
- b) wymaga, żeby właściciele statków rybackich, szyprowie, rybacy i inne właściwe osoby były w posiadaniu wystarczających i odpowiednich wskazówek, materiałów szkoleniowych lub innych stosownych informacji na temat oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem i zdrowiem na pokładzie statku rybackiego i zarządzania takim ryzykiem.

3. Właściciele statków rybackich:

- a) zapewniają, że każdy rybak na statku jest wyposażony w odpowiednią odzież ochronną i sprzęt;
- b) zapewniają podstawowe szkolenie każdego rybaka w zakresie bezpieczeństwa, zatwierdzone przez właściwą władzę; właściwa władza może udzielić pisemnego zwolnienia z tego wymogu w odniesieniu do rybaków, którzy wykażą się odpowiednią wiedzą i doświadczeniem;
- c) zapewniają, żeby rybacy byli wystarczająco i odpowiednio zaznajomieni z wyposażeniem i jego obsługą, w tym właściwymi środkami bezpieczeństwa, przed wykorzystaniem sprzętu lub udziałem w takiej obsłudze.

Artykuł 33

W razie potrzeby ocena ryzyka w odniesieniu do połowów powinna zostać przeprowadzona z udziałem rybaków lub ich przedstawicieli.

ZABEZPIECZENIE SPOŁECZNE

Artykuł 34

Każdy Członek zagwarantuje, że rybacy zamieszkujący normalnie na jego terytorium oraz osoby pozostające na ich utrzymaniu, w zakresie przewidzianym prawem krajowym, uprawnieni są do korzystania z ochrony w ramach zabezpieczenia społecznego na warunkach nie mniej korzystnych niż warunki mające zastosowanie do innych pracowników, zarówno osób zatrudnionych, jak i samozatrudnionych, zamieszkujących na tym terytorium.

Artykuł 35

Każdy Członek podejmuje, stosownie do warunków występujących w danym kraju, kroki mające na celu osiągnięcie coraz bardziej wszechstronnej ochrony w ramach zabezpieczenia społecznego wobec rybaków zamieszkujących na jego terytorium.

Artykuł 36

Członkowie współpracują między sobą w oparciu o porozumienia dwu- lub wielostronne lub inne ustalenia, zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i innymi środkami krajowymi:

- a) w celu osiągnięcia coraz bardziej wszechstronnego zabezpieczenia społecznego rybaków, uwzględniając zasadę równego traktowania niezależnie od narodowości;
- b) w celu zapewnienia zachowania praw do zabezpieczenia społecznego, które zostały uzyskane lub są uzyskiwane przez wszystkich rybaków niezależnie od miejsca zamieszkania.

Artykuł 37

Z zastrzeżeniem podziału obowiązków w artykułach 34, 35 i 36, Członkowie mogą określić za pomocą porozumień dwustronnych i wielostronnych oraz przepisów przyjętych w ramach regionalnych organizacji integracji gospodarczej inne zasady związane z ustawodawstwem w zakresie zabezpieczenia społecznych, którym podlegają rybacy.

OCHRONA W RAZIE CHOROBY, USZKODZENIA CIAŁA LUB ŚMIERCI W ZWIĄZKU Z WYKONYWANĄ PRACĄ

Artykuł 38

1. Każdy Członek podejmuje działania na rzecz zapewnienia rybakom ochrony zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką w razie choroby, uszkodzenia ciała lub śmierci w związku z wykonywaną pracą.
2. W przypadku uszkodzenia ciała w wyniku wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rybak ma dostęp do:
 - a) właściwej opieki medycznej oraz
 - b) odpowiedniego odszkodowania zgodnie z ustawodawstwem krajowym.
3. Biorąc pod uwagę charakterystykę sektora rybołówstwa, ochrona, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może być zapewniana poprzez:
 - a) system ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej właściciela statku rybackiego lub
 - b) obowiązkowe ubezpieczenie, rekompensaty pracownicze lub inne systemy.

Artykuł 39

1. W razie braku przepisów krajowych dotyczących rybaków, każdy Członek przyjmuje ustawy, rozporządzenia lub inne środki w celu zagwarantowania odpowiedzialności właścicieli statków rybackich za zapewnienie rybakom na statkach pływających pod ich banderami ochrony zdrowotnej i opieki medycznej w czasie zatrudnienia, zaangażowania lub pracy na statku na morzu lub w porcie zagranicznym. Tego rodzaju ustawy, rozporządzenia lub inne środki zapewniają odpowiedzialność właścicieli statków rybackich za pokrycie wydatków na opiekę medyczną, w tym właściwą pomoc materialną i wsparcie, podczas leczenia medycznego w innym kraju do czasu powrotu rybaka do kraju macierzystego.
2. Ustawodawstwo krajowe może zezwalać na wyłączenie odpowiedzialności właściciela statku rybackiego, jeśli uszkodzenie ciała nastąpiło w innych okolicznościach niż podczas

zatrudnienia na statku, lub choroba albo kalectwo były ukrywane przy zatrudnianiu, bądź uszkodzenie ciała lub choroba wynikały z umyślnej winy rybaka.

CZEŚĆ VII. PRZESTRZEGANIE I EGZEKWOWANIE

Artykuł 40

Każdy Członek skutecznie sprawuje swoją jurysdykcję i kontrolę nad statkiem pływającym pod jego banderą przez ustanowienie systemu zapewniającego przestrzeganie wymogów niniejszej Konwencji, w tym, jeśli to właściwe, wymogów inspekcji, sprawozdawczości, monitorowania, procedur skargowych, odpowiednich kar i środków naprawczych zgodnie z prawem i przepisami krajowymi.

Artykuł 41

1. Członkowie wymagają, żeby statki rybackie pozostające na morzu przez dłużej niż trzy dni, które:

a) mają 24 m długości lub więcej, lub

b) zwykle przebywają w odległości przekraczającej 200 mil morskich od brzegu państwa bandery statku lub poza obrębem jego szelfu kontynentalnego, w zależności od tego, która z odległości od linii brzegowej jest większa,

posiadały ważny dokument wystawiony przez właściwą władzę, potwierdzający, że statek został poddany kontroli właściwej władzy lub w jej imieniu pod kątem przestrzegania przepisów niniejszej Konwencji w odniesieniu do warunków życia i pracy.

2. Okres ważności takiego dokumentu może się zbiegać z okresem ważności krajowego lub międzynarodowego certyfikatu bezpieczeństwa statku rybackiego, jednak nie może przekraczać pięciu lat.

Artykuł 42

1. Właściwa władza mianuje wystarczającą liczbę wykwalifikowanych inspektorów wypełniających jej obowiązki zgodnie z artykułem 41.

2. Na potrzeby ustanowienia efektywnego systemu kontroli warunków życia i pracy na pokładzie statków rybackich, Członek może, jeśli to właściwe, upoważnić instytucje publiczne lub inne organizacje, które uzna za kompetentne i niezależne, do przeprowadzenia kontroli i wystawiania dokumentów. We wszystkich przypadkach Członek ponosi pełną odpowiedzialność za kontrole i wystawianie stosownych dokumentów dotyczących warunków życia i pracy rybaków na statkach rybackich pływających pod jego banderą.

Artykuł 43

1. Członek, do którego wpłynęła skarga lub dowody świadczące o tym, że statek rybacki pływający pod jego banderą nie spełnia wymogów niniejszej Konwencji, podejmuje kroki konieczne do zbadania sprawy i zapewnia zastosowanie środków naprawczych w odniesieniu do wszelkich wykrytych nieprawidłowości.
2. Jeśli do Członka, w którego porcie statek rybacki przebywa w normalnym trybie prowadzenia działalności lub z przyczyn operacyjnych, wpłynie skarga lub dowody świadczące o tym, że statek rybacki pływający pod jego banderą nie spełnia wymogów niniejszej Konwencji, może on sporządzić sprawozdanie dla rządu państwa, pod którego banderą pływa statek, z kopią dla Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy oraz podjąć środki konieczne do poprawienia wszelkich warunków na statku, które stanowią wyraźne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia.
3. Podejmując środki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Członek niezwłocznie zawiadamia najbliższego przedstawiciela państwa, pod którego banderą pływa statek i w miarę możliwości zapewnia obecność takiego przedstawiciela. Członek nie zatrzymuje lub nie opóźnia statku z nieuzasadnionych przyczyn.
4. Na potrzeby niniejszego artykułu skargę może złożyć rybak, organ zawodowy, stowarzyszenie, związek zawodowy lub ogólnie dowolna osoba zainteresowana bezpieczeństwem statku, w tym bezpieczeństwem lub zagrożeniem dla zdrowia rybaków znajdujących się na pokładzie.
5. Niniejszy artykuł nie stosuje się do skarg, które Członek uzna za wyraźnie nieuzasadnione.

Artykuł 44

Każdy Członek stosuje niniejszą Konwencję w sposób zapewniający brak bardziej uprzywilejowanego traktowania statków rybackich pływających pod banderą państwa, które nie ratyfikowało niniejszej Konwencji, niż statków rybackich pływających pod banderą Członka, który niniejszą Konwencję ratyfikował.

CZEŚĆ VIII. ZMIANA ZAŁĄCZNIKÓW I, II I III

Artykuł 45

1. Zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Konwencji, Międzynarodowa Konferencja Pracy może zmieniać załączniki I, II i III. Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy może umieścić daną kwestię w porządku obrad Konferencji

w przypadku propozycji takich zmian określonych w ramach trójstronnego posiedzenia ekspertów. Decyzja o przyjęciu zmian wymaga większości dwóch trzecich głosów oddanych przez delegatów obecnych na Konferencji, w tym co najmniej połowę Członków, którzy ratyfikowali niniejszą Konwencję.

2. Wszelkie zmiany przyjęte zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu wchodzi w życie sześć miesięcy po dacie ich przyjęcia w przypadku każdego Członka, który ratyfikował niniejszą Konwencję, chyba że taki Członek złożył pisemne zawiadomienie na ręce Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy, że w przypadku tego Członka Konwencja nie wejdzie w życie lub wejdzie w życie w późniejszym terminie po przedstawieniu kolejnego pisemnego zawiadomienia.

CZĘŚĆ IX. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 46

Niniejsza Konwencja rewiduje Konwencję nr 112 dotyczącą najniższego wieku dopuszczania do pracy w rybołówstwie z 1959 r., Konwencję nr 113 dotyczącą badania lekarskiego rybaków z 1959 r., Konwencję nr 114 dotyczącą umowy o pracę rybaków z 1959 r. oraz Konwencję nr 126 dotyczącą pomieszczeń załogi na statkach rybackich z 1966 r.

Artykuł 47

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zostanie poinformowany o formalnych ratyfikacjach niniejszej Konwencji w celu ich zarejestrowania.

Artykuł 48

1. Niniejsza Konwencja będzie obowiązywała tylko tych Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacje zostaną zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.

2. Wejdzie ona w życie po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania przez Dyrektora Generalnego ratyfikacji niniejszej Konwencji przez dziesięciu Członków, z których co najmniej ośmiu posiada dostęp do morza.

3. Następnie niniejsza Konwencja wejdzie w życie dla każdego Członka po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 49

1. Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję, może ją wypowiedzieć po upływie dziesięciu lat od daty początkowego jej wejścia w życie aktem przekazanym Dyrektorowi

Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabierze mocy dopiero po upływie jednego roku od daty jego zarejestrowania.

2. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą Konwencję, a który w ciągu jednego roku po upływie dziesięcioletniego okresu, wymienionego w poprzednim ustępie, nie skorzystał z prawa wypowiedzenia przewidzianego w niniejszym Artykule, będzie związany postanowieniami niniejszej Konwencji na nowy okres dziesięciu lat i następnie będzie mógł ją wypowiedzieć po upływie każdego okresu dziesięciu lat z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym Artykule.

Artykuł 50

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zawiadomi wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy o zarejestrowaniu wszystkich ratyfikacji i aktów wypowiedzenia przekazanych mu przez Członków Organizacji.

2. Zawiadamiając Członków Organizacji o zarejestrowaniu drugiej zgłoszonej mu ratyfikacji, Dyrektor Generalny zwróci uwagę Członków Organizacji na datę wejścia w życie niniejszej Konwencji.

Artykuł 51

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy udzieli Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania, zgodnie z Artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, wyczerpujących informacji o wszystkich ratyfikacjach i aktach wypowiedzenia, które zarejestrował zgodnie z postanowieniami poprzednich Artykułów.

Artykuł 52

Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy, w każdym przypadku, gdy uzna to za potrzebne, przedstawi Konferencji Ogólnej sprawozdanie ze stosowania niniejszej Konwencji i rozpatrzy, czy należy wpisać na porządek dzienny Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej jej rewizji, uwzględniając również postanowienia artykułu 45.

Artykuł 53

1. W razie przyjęcia przez Konferencję nowej konwencji wprowadzającej całkowitą lub częściową rewizję niniejszej Konwencji i o ile nowa konwencja nie stanowi inaczej:

a) ratyfikacja przez Członka nowej konwencji wprowadzającej rewizję spowoduje z mocy samego prawa, bez względu na postanowienia Artykułu 49 powyżej, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej Konwencji z zastrzeżeniem, że nowa konwencja wprowadzająca rewizję wejdzie w życie;

b) począwszy od daty wejścia w życie nowej konwencji wprowadzającej rewizję, niniejsza Konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez Członków.

2. Niniejsza Konwencja pozostanie w każdym razie w mocy w swej aktualnej formie i treści dla tych Członków, którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji wprowadzającej rewizję.

Artykuł 54

Teksty angielski i francuski niniejszej konwencji są jednakowo autentyczne.

ZAŁĄCZNIK I

RÓWNOWAŻNOŚĆ POMIARU

Na potrzeby niniejszej Konwencji, przypadku gdy właściwa władza po konsultacji zadecyduje o stosowaniu jako podstawy pomiarów długości całkowitej (LOA) a nie długości (L) statku:

a) długość całkowitą (LOA) równą 16,5 m uznaje się za odpowiednik długości (L) równej 15 m;

a) długość całkowitą (LOA) równą 26,5 m uznaje się za odpowiednik długości (L) równej 24 m;

a) długość całkowitą (LOA) równą 50 m uznaje się za odpowiednik długości (L) równej 45 m;

ZAŁĄCZNIK II

UMOWA RYBAKA O PRACĘ

Umowa rybaka o pracę zawiera następujące informacje, chyba że umieszczenie określonych informacji zostanie uznane za zbędne ze względu na fakt, iż daną kwestię reguluje w inny sposób ustawodawstwo krajowe albo, w odpowiednich przypadkach, układy zbiorowe pracy:

- a) nazwisko i imiona rybaka, data i miejsce urodzenia;
- b) miejsce i data zawarcia umowy;
- c) nazwa statku rybackiego lub statków rybackich oraz numer rejestracyjny statku/statków, na którym/których rybak zobowiązuje się podjąć pracę;
- d) nazwę/nazwisko pracodawcy lub właściciela statku rybackiego albo strony umowy zawartej z rybakim;
- e) podróż lub podróże, jaka nastąpi/jakie nastąpią, jeśli można to określić w chwili spisania umowy;
- f) charakter w jakim rybak jest zatrudniony lub zaangażowany;
- g) ewentualnie miejsce i data stawienia się rybaka na pokładzie w związku z rozpoczęciem pracy;
- h) aprowizacja rybaka, chyba że ustawodawstwo krajowe przewiduje inny system;
- i) wysokość wynagrodzenia lub udziału oraz metoda obliczania takiego udziału, jeśli wynagrodzenie ma się opierać na takiej zasadzie, albo wysokość wynagrodzenia i udziału oraz metoda obliczania takiego udziału, jeśli wynagrodzenie ma opierać się na obu połączonych zasadach, oraz uzgodnione minimalne wynagrodzenie;
- j) wygaśnięcie umowy i warunki tego wygaśnięcia, tj.:
 - i) jeśli umowa została zawarta na czas określony, data z którą przestaje obowiązywać;
 - ii) jeśli umowa dotyczy rejsu, portu przeznaczenia i czasu, jaki musi upłynąć po przybyciu zanim rybak zostanie zwolniony;
 - iii) jeśli umowa została podpisana na czas nieokreślony, warunki uprawniające każdą ze stron do jej rozwiązania oraz wymagany termin wypowiedzenia, pod warunkiem, że taki termin nie jest krótszy dla pracodawcy lub właściciela statku rybackiego albo innej strony umowy z rybakim;
- k) ochrona, która będzie obejmować rybaka w przypadku choroby, uszkodzenia ciała lub śmierci w związku z wykonywanymi obowiązkami;
- l) wymiar płatnego rocznego urlopu lub w stosownych przypadkach formuła wykorzystana do obliczenia urlopu;

- m) zakres, w jakim rybak jest objęty ubezpieczeniem zdrowotnym i zabezpieczeniem społecznych oraz świadczenia przysługujące rybakowi ze strony odpowiednio, pracodawcy, właściciela statku rybackiego albo strony umowy o pracę zawartej z rybakim;
- n) prawo rybaka do repatriacji;
- o) w stosownych przypadkach odniesienie do układu zbiorowego;
- p) najkrótsze dopuszczalne okresy odpoczynku zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i innymi środkami krajowymi oraz
- q) inne informacje, których mogą wymagać przepisy krajowe.

ZAŁĄCZNIK III

ZAKWATEROWANIE NA STATKU RYBACKIM

Postanowienia ogólne

1. Na potrzeby niniejszego załącznika:

a) „nowy statek rybacki” oznacza statek, dla którego:

i) umowa w sprawie budowy bądź przebudowy została zawarta w dniu lub po dacie wejścia w życie Konwencji w stosunku do zainteresowanego Członka lub

ii) umowa w sprawie budowy bądź przebudowy została zawarta przed datą wejścia w życie Konwencji w stosunku do zainteresowanego Członka i zostaje zrealizowana co najmniej trzy lata po tej dacie lub

iii) przy braku umowy w sprawie budowy, w dniu lub po dacie wejścia w życie Konwencji dotyczącej zainteresowanego Członka:

- położona jest stępka lub

- rozpoczyna się budowa konkretnego statku, lub

- rozpoczął się montaż elementów, których masa stanowi co najmniej 50 ton lub 1% szacowanej masy wszystkich materiałów budowy, w zależności od tego, która z tych wielkości jest mniejsza;

b) „istniejący statek” oznacza statek, który nie jest nowym statkiem rybackim.

2. Poniższe postanowienia mają zastosowanie do wszystkich nowych pokładowych statków rybackich, z zastrzeżeniem wyłączeń wynikających z artykułu 3 Konwencji. Właściwa władza może po uprzedniej konsultacji stosować również wymogi niniejszego załącznika w odniesieniu do istniejących statków, gdy i o tyle, o ile jest to uzasadnione i wykonalne.

3. Właściwa władza może po uprzedniej konsultacji zezwolić na zmiany postanowień niniejszego załącznika w odniesieniu do statków rybackich przebywających zazwyczaj na morzu krócej niż 24 godziny, gdy rybacy nie mieszkają na statku w porcie. W przypadku takich statków właściwa władza zapewni, że rybacy będą mieli do dyspozycji odpowiednie pomieszczenia sanitarne, wypoczynkowe i przeznaczone do spożywania posiłków.

4. O wszelkich zmianach wprowadzonych przez Członka zgodnie z ustępem 3 niniejszego załącznika informuje się Międzynarodowe Biuro Pracy zgodnie z artykułem 22 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

5. Wymogi dotyczące statków o długości 24 m i większej można stosować do statków o długości od 15 do 24 m, w przypadku gdy właściwa władza stwierdzi po konsultacji zasadność i wykonalność takiego rozwiązania.

6. Rybacy pracujący na statkach rybackich, które nie posiadają odpowiednich pomieszczeń dla załogi i sanitarnych, otrzymują zakwaterowanie i dostęp do pomieszczeń na statku macierzystym.

7. Członkowie mogą rozszerzać wymogi niniejszego załącznika w odniesieniu do hałasu i wibracji, wentylacji, ogrzewania i klimatyzacji oraz oświetlenia w zamkniętych miejscach pracy i miejscach wykorzystywanych do magazynowania, jeśli po uprzedniej konsultacji takie rozwiązanie uznane zostanie za odpowiednie i nie będzie wpływać niekorzystnie na warunki przetwarzania lub pracy lub jakość połowów.

8. Zastosowanie zgodnie z artykułem 5 Konwencji tonażu brutto ogranicza się do następujących ust. niniejszego załącznika: 14, 37, 38, 41, 43, 46, 49, 53, 55, 61, 64, 65 i 67. Jeśli właściwa władza po uprzedniej konsultacji zadecyduje o zastosowaniu tonażu brutto jako podstawy pomiaru dla tych celów:

a) tonaż brutto 75 GT uznaje się za ekwiwalent długości (L) 15 m lub długości całkowitej (LOA) 16,5 m;

b) tonaż brutto 300 GT uznaje się za ekwiwalent długości (L) 24 m lub długości całkowitej (LOA) 26,5 m;

c) tonaż brutto 950 GT uznaje się za ekwiwalent długości (L) 45 m lub długości całkowitej (LOA) 50 m;

Planowanie i kontrola

9. Właściwa władza upewnia się każdorazowo w przypadku nowo wybudowanego statku lub nowo wybudowanych pomieszczeń załogi statku, czy statek ten spełnia wymagania niniejszego załącznika. Na tyle, na ile jest to możliwe właściwa władza wymaga zachowania zgodności z niniejszym załącznikiem w przypadku istotnej przebudowy pomieszczeń załogi, a w przypadku statku, który zmienia banderę, pod którą pływa na banderę Członka, wymagają zgodności z wymogami niniejszego załącznika, mającymi zastosowanie zgodnie z ust. 2 niniejszego załącznika.

10. W przypadkach wymienionych w ust. 9 niniejszego załącznika dla statków o długości 24 m lub większej wymagane jest przedłożenie do zatwierdzenia przez właściwą władzę lub organ przez nią upoważniony szczegółowych planów i informacji dotyczących zakwaterowania.

11. W przypadku statków o długości 24 m i większej, gdy pomieszczenia załogi statku rybackiego zostały odbudowane lub w znaczny sposób zmienione, właściwa władza przeprowadza inspekcję pomieszczeń pod kątem ich zgodności z wymogami Konwencji, a w

przypadku statku, który zmienia banderę, pod którą pływa, na banderę Członka, pod względem zgodności z wymogami niniejszego załącznika, które mają zastosowanie zgodnie z ust. 24 niniejszego załącznika. Właściwa władza może według własnego uznania przeprowadzać dodatkowe inspekcje pomieszczeń załogi.

12. Gdy statek zmienia banderę, przestają stosować się do niego wszelkie inne wymogi, które właściwa władza Członka, pod którego banderą statek wcześniej pływał, może przyjąć zgodnie z ust. 15, 39, 47 lub 62 niniejszego załącznika.

Projekt i budowa

Wysokość pomieszczeń

13. Będzie zapewniona odpowiednia wysokość wszystkich pomieszczeń załogi. W przypadku miejsc, w których rybacy mają pozostawać w pozycji stojącej przez dłuższy okres, minimalna wysokość określana jest przez właściwą władzę.

14. W przypadku statków o długości 24 m i większej, minimalna dozwolona wysokość wszystkich pomieszczeń, w których konieczny jest pełny i swobodny ruch, nie może być mniejsza niż 200 cm.

15. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 14 właściwa władza może po uprzedniej konsultacji zdecydować o tym, że minimalna dozwolona wysokość nie będzie w żadnym miejscu lub części jakiegokolwiek miejsca mniejsza niż 190 cm w tych pomieszczeniach, w których właściwa władza upewni się, że jest to uzasadnione i nie będzie przyczyną utrudnień dla rybaków.

Otwory prowadzące do pomieszczeń i pomiędzy nimi

16. Pomieszczenia sypialne nie mogą być połączone żadnymi bezpośrednimi otworami z pomieszczeniami ładowni i maszynowni, z wyjątkiem wyjść ewakuacyjnych. W uzasadnionych i wykonalnych przypadkach unika się umieszczania połączeń bezpośrednimi otworami z kambuzami, magazynami, suszarniami lub pomieszczeniami sanitarnymi ogólnego użytku, o ile przepis wyraźnie nie stanowi inaczej.

17. W przypadku statków o długości 24 m i większej między pomieszczeniami sypialnymi i ładowniami, maszynowniami lub kambuzami, magazynami, suszarniami albo pomieszczeniami sanitarnymi ogólnego użytku nie ma żadnych przejść z wyjątkiem wyjść ewakuacyjnych; ta część grodzi oddzielająca tego rodzaju miejsca od pomieszczeń sypialnych i grodzi zewnętrznych jest wykonana ze stali lub innego zatwierdzonego materiału jako

wodoszczelna i gazoszczelna przegroda. Niniejsze postanowienie nie wyklucza możliwości umieszczenia pomieszczeń sanitarnych między dwoma kajutami.

Izolacja

18. Pomieszczenia załogi są odpowiednio izolowane; materiały wykorzystane do budowy grodzi, paneli i pokryć, jak również podłóg i łączów nadają się do takiego celu i sprzyjają zapewnieniu zdrowego otoczenia. We wszystkich pomieszczeniach załogi zapewnić należy odpowiedni system odwadniający.

Inne

19. Stosowane są wszelkie użyteczne środki dla zabezpieczenia pomieszczeń załogi statków rybackich przed muchami i innymi owadami, zwłaszcza, jeśli statki te prowadzą połowy na obszarach rojących się od komarów.

20. Wszystkie pomieszczenia załogi posiadają niezbędne wyjścia awaryjne.

Hałas i wibracje

21. Właściwa władza podejmie działania w celu ograniczenia nadmiernego hałasu i wibracji w pomieszczeniach załogi w miarę możliwości zgodnie ze stosownymi normami międzynarodowymi.

22. Dla statków o długości 24 metrów i większej właściwa władza przyjmie w pomieszczeniach załogi normy hałasu i wibracji, które zapewnią rybakom odpowiednią ochronę przed skutkami takiego hałasu i wibracji, w tym skutków zmęczenia spowodowanego hałasem i wibracjami.

Wentylacja

23. Pomieszczenia załogi są wentylowane stosownie do warunków klimatycznych. System wentylacyjny zapewnia dopływ powietrza o odpowiednich parametrach zawsze, kiedy rybacy znajdują się na statku.

24. Stosowane są takie rozwiązania konstrukcyjne systemu wentylacji lub inne aby chronić osoby niepalące od dymu papierosowego.

25. Statki o długości 24 metrów i większej są wyposażone w system wentylacji pomieszczeń załogi, który jest sterowany w taki sposób, aby jakość powietrza pozostawała zadowalająca i zapewniony był wystarczający ruch powietrza we wszystkich warunkach pogodowych i klimatycznych. System wentylacyjny działa zawsze, gdy rybacy znajdują się na statku.

Ogrzewanie i klimatyzacja

26. Pomieszczenia załogi są odpowiednio ogrzewane stosownie do warunków klimatycznych.
27. Statki o długości 24 metrów i większej są odpowiednio ogrzewane za pośrednictwem stosownego systemu grzewczego, z wyjątkiem statków rybackich prowadzących połowy wyłącznie w klimacie tropikalnym. System grzewczy dostarcza ciepło w każdych warunkach w zależności od potrzeby i funkcjonuje podczas pobytu i pracy rybaków na pokładzie oraz gdy wymagają tego warunki.
28. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej, z wyjątkiem statków prowadzących połowy na obszarach, na których warunki klimatyczne i temperatura tego nie wymagają, zapewniona jest klimatyzacja pomieszczeń załogi, mostka kapitańskiego, kabiny radiowej oraz głównej sterowni.

Oświetlenie

29. Wszystkie pomieszczenia załogi posiadają odpowiednie oświetlenie.
30. Wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, poza oświetleniem sztucznym pomieszczenia załogi powinny być oświetlone światłem naturalnym. W przypadku pomieszczeń sypialnych, do których dociera światło naturalne, zapewnia się środki chroniące przed nim.
31. Oprócz normalnego oświetlenia pomieszczenia sypialnego przy każdej koi znajduje się źródło światła umożliwiające czytanie.
32. W pomieszczeniach sypialnych zapewnione jest oświetlenie awaryjne.
33. Jeżeli statek nie jest wyposażony w awaryjne oświetlenie w mesach, korytarzach i innych miejscach, które są lub mogą być wykorzystywane jako awaryjne drogi ewakuacyjne, wszystkie te przestrzenie posiadają stałe oświetlenie nocne.
34. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej oświetlenie w pomieszczeniach załogi spełnia normy ustanowione przez właściwą władzę. W każdej części pomieszczeń załogi umożliwiającej swobodne poruszanie się, norma takiego oświetlenia umożliwia osobie z normalnym wzrokiem co najmniej czytanie zwykłej gazety w bezchmurny dzień.

Pomieszczenia sypialne

Uwagi ogólne

35. W przypadku gdy konstrukcja, wymiary lub przeznaczenie statku na to pozwalają, pomieszczenia sypialne są usytuowane w taki sposób, aby zminimalizować skutki ruchu i przyspieszenia, ale w żadnym wypadku nie znajdują się przed grodzią zderzeniową.

Powierzchnia

36. Liczba osób przypadających na jedno pomieszczenie sypialne oraz powierzchnia na jedną osobę, z wyłączeniem przestrzeni zajmowanej przez koje i schowki, jest taka, żeby rybacy znajdujący się na statku mieli zapewnione odpowiednią przestrzeń i komfort, z uwzględnieniem eksploatacji statku.

37. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej, jednak nie przekraczającej 45 metrów, powierzchnia przypadająca na jedną osobę w pomieszczeniu sypialnym, z wyłączeniem koi i schowków, nie może być mniejsza niż 1,5 metra kwadratowego.

38. W przypadku statków o długości 45 metrów i większej, powierzchnia przypadająca na jedną osobę w pomieszczeniu sypialnym, z wyłączeniem koi i schowków, nie może być mniejsza niż 2 metry kwadratowe.

39. Z zastrzeżeniem przepisów ustępu 37 i 38, właściwa władza może po konsultacji zdecydować, że minimalna dozwolona powierzchnia przypadająca na osobę w pomieszczeniu sypialnym, z wyłączeniem przestrzeni zajmowanej przez koje i schowki, nie może wynosić mniej, niż odpowiednio 1,0 i 1,5 metra kwadratowego, o ile właściwa władza jest przekonana, że jest to uzasadnione i nie spowoduje dyskomfortu rybaków.

Liczba osób w pomieszczeniu sypialnym

40. O ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, dozwolona liczba osób zajmujących każde pomieszczenie sypialne nie przekracza sześciu.

41. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej, dozwolona liczba osób zajmujących każde pomieszczenie sypialne nie może być większa niż cztery. Właściwa władza może dopuścić wyjątki od tego wymogu w szczególnych przypadkach, o ile rodzaj lub przeznaczenie statku powoduje, że wymóg ten jest nieuzasadniony lub niewykonalny.

42. O ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, jeżeli jest to możliwe, oficerowie dysponują oddzielnym pomieszczeniem lub pomieszczeniami sypialnymi.

43. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej, pomieszczenia sypialne oficerów są jednoosobowe, i w żadnym wypadku nie będzie w nich więcej koi niż dwie. Właściwa władza może dopuścić wyjątki od wymogów tego ustępu w szczególnych przypadkach, o ile rodzaj lub przeznaczenie statku powoduje, że wymogi te są nieuzasadnione lub niewykonalne.

Inne

44. Maksymalna liczba osób zakwaterowanych w pomieszczeniu sypialnym musi być w sposób czytelny i trwały oznaczona w takim miejscu pomieszczenia, w którym jest dobrze widoczna.
45. Przewidziane są odpowiednie rozmiary indywidualnych koi. Materace są wykonane z właściwych materiałów.
46. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej, minimalne wewnętrzne wymiary koi nie będą mniejsze niż 198 na 80 centymetrów.
47. Z zastrzeżeniem przepisów ustępu 46, właściwa władza może po konsultacji zdecydować, że minimalne wymiary wewnętrzne koi nie mogą być mniejsze niż 190 na 70 centymetrów, o ile właściwa władza uzna, że jest to uzasadnione i nie spowoduje dyskomfortu rybaków.
48. Pomieszczenia sypialne są rozplanowane i wyposażone w taki sposób, aby zapewnić optymalny komfort osobom z nich korzystającym oraz aby ułatwić utrzymanie porządku. Wyposażenie obejmuje koje, schowki o pojemności wystarczającej na przechowywanie odzieży i innych rzeczy osobistych, oraz odpowiednią powierzchnię do pisania.
49. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej zapewniony jest stolik do pisania oraz krzesło.
50. Pomieszczenie sypialne jest usytuowane lub wyposażone w taki sposób, aby w miarę możliwości zapewniać odpowiedni poziom prywatności mężczyznom i kobietom.

Mesy

51. Mesy są usytuowane możliwie blisko kambuza, ale w żadnym wypadku nie znajdują się przed grodzią zderzeniową.
52. Statki są wyposażone w pomieszczenie mesy odpowiednio dostosowane do ich eksploatacji. Jeżeli przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, pomieszczenie mesy jest oddzielone, o ile to możliwe, od części sypialnej.
53. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej, pomieszczenie mesy jest oddzielone od części sypialnej.
54. Wymiary i wyposażenie każdej mesy są wystarczające dla liczby osób, jaka może z nich korzystać w dowolnym momencie.
55. Statki o długości 24 metrów i większej są wyposażone w lodówkę o wystarczającej pojemności i urządzenia do przygotowywania gorących i zimnych napojów cały czas dostępne dla rybaków.

Wanny lub prysznice, toalety i umywalki

56. Stosownie do eksploatacji statku dla wszystkich osób na pokładzie przewidziane są urządzenia sanitarne, takie jak toalety, umywalki i wanny lub prysznice. Urządzenia te spełniają co najmniej minimalne normy odnoszące się do zdrowia i higieny, jak również uzasadnione normy jakości.

57. Pomieszczenia sanitarne mają właściwości, dzięki którym eliminowane jest, na ile to możliwe, zanieczyszczenie innych powierzchni. Urządzenia sanitarne umożliwiają zachowanie prywatności.

58. Wszyscy rybacy i inne osoby znajdujące się na pokładzie mają dostęp do zimnej i ciepłej wody słodkiej, w ilości umożliwiającej należyłą higienę. Właściwa władza może po konsultacji ustanowić minimalną ilość dostępnej wody.

59. W przypadku zainstalowanych urządzeń sanitarnych, ich wentylacja jest połączona z atmosferą niezależnie od jakiegokolwiek innej części pomieszczeń.

60. Wszystkie powierzchnie w pomieszczeniach sanitarnych są przystosowane do łatwego i skutecznego czyszczenia. Podłogi posiadają powłokę antypoślizgową.

61. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej, rybacy, którzy nie zajmują pomieszczeń wyposażonych w urządzenia sanitarne, mają dostęp do co najmniej jednej wanny lub prysznicy, bądź też jednego i drugiego, a także jednej umywalki na każde cztery osoby lub mniejszą liczbę.

62. Bez uszczerbku dla przepisów ustępu 61, właściwa władza może po konsultacji zdecydować, że będzie dostępna przynajmniej jedna wanna lub prysznic, bądź też jedno i drugie, a także jedna umywalka na sześć osób lub mniej, jak również przynajmniej jedna toaleta na każde osiem osób lub mniej, jeżeli właściwa władza jest przekonana, że jest to uzasadnione i nie będzie miało skutków w postaci dyskomfortu dla rybaków.

Pralnie

63. W zależności od potrzeby dostępne są urządzenia do prania i suszenia ubrań, biorąc pod uwagę eksploatację statku, o ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej.

64. Na statkach o długości 24 metrów i większej dostępne są odpowiednie urządzenia do prania, suszenia i prasowania ubrań.

65. Na statkach o długości 45 metrów i większej dostępne są odpowiednie urządzenia do prania, suszenia i prasowania ubrań w części oddzielonej od pomieszczeń sypialnych, mes i toalet, odpowiednio wentylowanej, ogrzewanej i wyposażonej w sznurki lub inne środki do suszenia ubrań.

Pomieszczenia dla chorych i rannych rybaków

66. Ilekroć zajdzie taka potrzeba, zapewniona jest kabina dla chorego lub rannego rybaka.

67. Statki o długości 45 metrów i większej są wyposażone oddzielną izbą chorych. Miejsce takie jest odpowiednio wyposażone i utrzymywane w czystości.

Inne pomieszczenia

68. Zapewnione jest miejsce do wieszania ubrań przeciwsturmowych i innego rodzaju wyposażenia ochronnego poza pomieszczeniami sypialnymi, ale w ich bezpośredniej bliskości.

Pościel, sprzęt kuchenny i inne

69. Wszyscy rybacy znajdujący się na pokładzie mają zapewnione odpowiednie przybory do jedzenia, pościel i innego rodzaju bieliznę. Koszt bielizny można jednak odzyskać jako koszt eksploatacji, jeżeli tak stanowi układ zbiorowy lub umowa zatrudnienia rybaka.

Pomieszczenia rekreacyjne

70. W przypadku statków o długości 24 metrów i większej wszyscy rybacy znajdujący się na pokładzie mają zapewnione odpowiednie pomieszczenia, sprzęt i usługi rekreacyjne. W stosownych przypadkach do wypoczynku wykorzystać można mesy.

Systemy łączności

71. Wszyscy rybacy na pokładzie mają dostęp do systemów łączności w stopniu, w jakim jest to możliwe, za rozsądną cenę, nieprzekraczającą pełnego kosztu ponoszonego przez właściciela statku rybackiego.

Kambuz i pomieszczenia do przechowywania żywności

72. Na pokładzie udostępniony jest sprzęt do gotowania. Jeżeli przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, sprzęt ten jest umiejscowiony, o ile to możliwe, w oddzielnym pomieszczeniu kuchennym.

73. Kuchnia lub wydzielona część kuchenna, tam gdzie brak jest oddzielnej kuchni, ma odpowiedni rozmiar do swojego przeznaczenia, jest dobrze oświetlona i wentylowana, a także odpowiednio wyposażona i utrzymywana.

74. Statki o długości 24 metrów i większej są wyposażone w oddzielną kuchnię.

75. Butle z butanem lub propanem wykorzystywane do przygotowywania posiłków w kuchni są przechowywane na otwartym pokładzie w schowku, który chroni je przed zewnętrznymi źródłami ciepła i uderzeniami.

76. Żywność jest przechowywana w miejscu o odpowiedniej pojemności, suchym, chłodnym i dobrze wentylowanym, aby zapobiec zepsuciu zapasów oraz, o ile przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, a ile to możliwe, stosowane są urządzenia chłodnicze lub inne urządzenia utrzymujące niską temperaturę.

77. Na statkach o długości 24 metrów i większej znajdują się magazyny zapasów żywności i urządzenia chłodnicze lub inne urządzenia utrzymujące niską temperaturę.

Żywność i woda pitna

78. Ilość żywności i wody pitnej odpowiada liczbie rybaków, jak również okresowi i charakterowi rejsu. Ponadto żywność i woda są odpowiednie pod względem wartości odżywczej, jakości, ilości i różnorodności, w odniesieniu zarówno do wymagań religijnych rybaków, jak również zwyczajów kulturowych związanych z żywnością.

79. Właściwa władza może ustanowić wymagania dotyczące minimalnych norm i ilości żywności i wody przewożonych na pokładzie.

Czystość i warunki mieszkalne

80. W pomieszczeniach załogi utrzymywane są czystość i warunki nadające się do mieszkania oraz nie służą do przechowywania przedmiotów i zapasów, które nie stanowią własności osobistej lub sprzętu bezpieczeństwa bądź ratownictwa osób je zamieszkujących.

81. Kambuz i urządzenia do przechowywania żywności są utrzymywane w higienie.

82. Odpady są przechowywane w zamkniętych, dobrze uszczelnionych pojemnikach i zawsze usuwane z miejsc, w których znajduje się żywność, kiedy zajdzie taka potrzeba.

Inspekcje prowadzone przez lub z polecenia szypra

83. W przypadku statków o długości 24 metrów lub większej właściwa władza wymaga częstych inspekcji przeprowadzanych przez lub z polecenia szypra, aby zapewnić, że:

- a) pomieszczenia mieszkalne są czyste, odpowiednio przystosowane do mieszkania i bezpieczne oraz utrzymywane w dobrym stanie;
- b) zapasy żywności i wody są wystarczające; oraz
- c) kambuz i miejsca oraz sprzęt do przechowywania żywności są utrzymywane w dobrym stanie sanitarnym i technicznym.

Wyniki takich inspekcji, jak również działania podejmowane, żeby wyeliminować wszelkie zidentyfikowane niedociągnięcia, są rejestrowane i udostępniane do wglądu.

Odstępstwa

84. Właściwa władza może po konsultacji zezwolić na uchylenie przepisów niniejszego Załącznika, celem uwzględnienia, bez dyskryminacji, interesów rybaków o odmiennych i odróżniających się zwyczajach religijnych i społecznych, pod warunkiem, że uchylenie takie nie będzie miało skutków w postaci warunków mniej korzystnych niż te wynikające z zastosowania niniejszego Załącznika.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem Konwencji przyjętej należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej dziewięćdziesiątej szóstej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą w dniu 15 czerwca 2007 r.

Na dowód czego w dniu 15 czerwca 2007 r. złożyli swe podpisy:

Przewodniczący Konferencji
KASTRIOT SULKA

Dyrektor Generalny
Międzynarodowego Biura Pracy
JUAN SOMAVIA